

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija: Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes orgāns

№ 31 (982)

Otrdien, 1957. g. 12. martā

8. gads

14. martā sāksies rajona ekonomiskā konference

Apspriedīsim un izmantosim visas iespējas lauksaimniecības produktivitātes celšanai

PSKP XX kongress savās direktīvās par sestās piecades plānu visiem kolchoziem izvirzīja uzdevumu krasi palielināt piena, gaļas un lauksaimniecības produkcijas ražošanu. Kāds tad stāvoklis šo uzdevumu izpildot ir mūsu rajonā?

Atbildot uz šo jautājumu jāsaka, ka mēs vēl esam pārāk tālu no republikas pirmrindas kolchoziem.

Ja republikas kolchozos vidēji no katras gada govs izslaukti pa 1.633 kg piena vai par 209 litriem vairāk nekā iepriekšējā gadā, tad rajonā vidējais piena izslaukums sastāda 1.411 kg vai par 98 kg vairāk nekā 1955. gadā.

Uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes rajona kolchozi saražojusi piena tikai par 11 cnt vairāk nekā pērn. Ievērojamus rezultātus aizritējušā gadā panākuši kolchoza „Latgales zieds” lopkopji, kur piena izslaukums no vienas barības govs gadā palielinājies par 399 kg. Kaļiņina vārdā nosauktajā kolchozā no vienas govs piena izslaukums palielinājies gada laikā par 337 kg. Lauksaimniecības arteli „Nākotne” gada laikā no katras gada govs piena izslaukums cēlies par 298 kg.

Laikā no 1956. gada 1. oktobra līdz šā gada 1. martam piena izslaukumu ziņā pirmrindniekos iegājis Staļina vārdā nosauktais kolchozs, kas piecu mēnešu laikā piena izslaukumu palielinājis par 168 kg. „Brīvais zemnieks” — par 122 kg, lauksaimniecības artelis „Zelta vārpa” — par 103 kg un vēl daudzi citi kolchozi. Taču rajonā vēl ne mazums tādu lauksaimniecības artelu kā „Darbs”, „Strauts”, „Ziedošā vārpa”, „Dzimtene”, „Padomju Latvija”, „Čiņa” un citi, kas izslauc mazāk piena nekā ap šo pašu laiku pērn.

Viens no sarežģītākajiem uzdevumiem ir un paliek gaļas ražošana.

Pagājušajā gadā uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes vidēji rajonā saražots 18 cnt gaļas, bet cūkgaļas uz 100 ha aramzemes — 10 cnt. Vai ir kādas iespējas gaļas ražošanas palielināšanai rajona kolchozos?

Jā, ir. Par to runā paši fakti. Lūk, lauksaimniecības artelis „Darbs” 1956. gadā uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes saražoja 28 centneri gaļas un tai skaitā 22 cnt cūkgaļas uz

N. Bravins,
rajona izpildu komitejas
priekšsēdētājs

100 ha aramzemes, kolchozā „Brīvais zemnieks” uz 100 ha saražots 29 cnt gaļas, tai skaitā 36 cnt cūkgaļas. Čapajeva vārdā nosauktajā kolchozā uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes saražots 32 cnt gaļas un uz 100 ha aramzemes — 26 cnt cūkgaļas.

Piecu mēnešu laikā, tas ir, no 1956. gada 1. oktobra līdz šā gada 1. martam rajonā uz 100 ha aramzemes saražots 7 cnt cūkgaļas, bet atsevišķos kolchozos vēl vairāk. Lūk, Maļenkova vārdā nosauktais kolchozs 19 cnt, „Nākotne” — 18 cnt, Staļina vārdā nosauktais 13 centneru. Šie rādītāji runā par to, ka visi mūsu rajona kolchozi spējīgi ražot daudz vairāk cūkgaļas un it sevišķi bekonu.

Mums vēl ir tādi kolchozi, kas slikti nodarbojas ar gaļas ražošanu. Piemēram, kolchozs „Ziedošā vārpa” 1956. gadā uz 100 ha aramzemes saražoja tikai 2 centneri gaļas, lauksaimniecības artelis „Dzimtene” — 6 cnt, bet kolchozi „Padomju Latvija” un „Draudzīgais maijs” — 5 centneri cūkgaļas. Kolchozu uzdevums ir izpildīt un pārsniegt uz 100 ha aramzemes plānoto cūkgaļas produkciju un tas jāpanāk nevis uz liellopu samazināšanas rēķina, bet gan uz bekonu audzēšanas un nobarošanas rēķina. Nedrīkst pieļaut turpmāk sivēnu māšu un sivēnu iztirgošanas gadījumus. Liela nozīme ir plašākai jauno sivēnu māšu izmantošanai ar vienreizēju atnešanās nozīmi.

Gaļas ražošanu var palielināt, attīstot tik ienesīgu lopkopības nozari kā putnkopību. Taču mūsu rajona daudzos kolchozos putnu skaits ne palielinājies, bet gan pat samazinājies.

Lai arvien attīstītu lopkopību un kāpinātu tās produkciju, jau tagad jārūpējas par ābolīna, lucernas, zirņu, vīķu un citu daudzgadīgo un viengadīgo zālāju kultūru augsturažu iegūšanu. Panākt, lai 1958. gadā katra govs saņemtu ne mazāk kā 10 tonnas skābarības ir mūsu pienākums.

Liela uzmanība jāveltī ganību uzlabošanai, pirmkārt, šim nolūkam izmantojot jaunapgūstamās zemes, kā arī mazproduktīvas plaucmās platības un ganības.

Katrai kompleksajai brigādei jādod uzdevums pļavu un lauku attīrīšanai no krūmājiem. Meliorācijas darbiņiem kopā ar kolchozu valdēm šogad jānoorganizē kompleksā meliorācijas celtniecība. Plašāk jāizvērs lopu novietņu celtniecība.

Jaunās plānošanas rezultātā rajona kolchozi 1956. gadā panākuši ievērojamu ziemāju un daudzgadīgo zālāju sējumu platību palielināšanu. Pērn ziemāji sastādīja 64 procenti no visas graudaugu sējumu platības. Ziemāju ražas vidēji pa rajonu sastādīja 8,5 centneri, bet daži kolchozi ieguva vēl lielākas ražas. Piemēram, Staļina vārdā nosauktais kolchozs 17 centneru un kolchozs „Zelta vārpa” — 14 cnt lielu ziemāju ražu.

Graudaugu kopieguve rajona kolchozos palielinājusies par 2,2 reizēm. Diemžēl, rajonā vēl ir tādi kolchozi, kur graudaugu raža no hektara ir zemāka par 4,5 centneri. Tā tas bija Ļeņina vārdā nosauktajā kolchozā un lauksaimniecības arteli „Padomju Latvija”.

Jau visi zina, ka ienesīgākā lauksaimniecības kultūra rajona kolchozos ir lini. Vidējā līnšķiedras raža rajonā no hektara ir 3,2 centneri liela tad, kad 1955. gadā tā bija tikai 1,6 centneri liela. Tas nozīmē, ka līnu ražas var būt ar katru gadu lielākas bez izņēmuma visos rajona kolchozos.

Neraugoties uz to, ka pagājušajā gadā pie mums nedaudz uzlabojusies kartupeļu un dārzeņu audzēšana, taču tie vēl ir ļoti nenozīmīgi panākumi. Tāpēc jādara viss, lai šogad paplašinātu kartupeļu un dārzeņu sējumu platības un iegūtu ne tikai labas ražas, bet jāpaplašina arī audzējamo dārzeņu asortiments, vairāk jāaudzē tomatu un gurķu.

Ja minēto kultūru ražas līdz šim bijušas zemas, tad tas tikai tāpēc, ka tie saņēma niecīgas kūtsmēslu devas.

Nav jāaizmirst arī par tādū tehnisko kultūru kā cukurbietes. 1957. gadā mums ir jāpanāk vidēji ne mazāka graudaugu raža kā 12 cnt no hektara, 120 cnt kartupeļu, ne mazāk kā 190 cnt cukurbietu un ne mazāk kā 3,5 cnt no ha liela līnšķiedras raža. Lai to panāktu, vispusīgi jāsaģatavojas pavasara sējai.

VĒLĒŠANAS NOTIKUŠAS augstā politiskā līmenī

10. marts. Šodien agrāk kā citiem rītiem Līvānu pilsētā cēlās cilvēki. Visi tie plūst uz Līvānu pilsētas vēlēšanu iecirknis 1 — kulturas namā un № 2 — II vidusskolā.

...Pulkstens tuvojas sešiem. Vēlēšanu iecirkņa komisija pēdējo reizi pārbauda vēlēšanu iecirkņa telpas, aizzīmogo vēlēšanu urnas, komisijas locekļi ieņem savas vietas. Pulkstens seši. Vēlēšanu iecirkņa komisijas priekšsēdētājs b. Solovjovs ver vēlēšanu iecirkņa durvis un atklāj vēlēšanas.

Šodien pirmos vēlēšanu biļetenus vietējo darbaļaužu deputātu Padomju vēlēšanām

saņem pensionars Andrejs Pētera d. Kāršenieks.

„Biedri, — saka viņš, — šodien, nododot savu balsi par komunistu un bezpartejisko bloka kandidātiem, es esmu pārliecināts, ka viņi rūpēsies par mūsu labāku nākotni, par to, lai es, ilggadīgais pensionars, varētu laimīgi un pārticis dzīvot savas vecumdienas”.

Nepārtrauktā straumē plūst vēlētaji. Šodien viņi balso par mieru, par mūsu Dzimtenes uzplaukumu, par Komunistiskās partijas un tautas vienotību, par komunismu — mūsu nākotnes cildeno mērķi.

V. Ozolpikova

Čapajeva vārdā nosauktā kolchoza ļaudis sacentīsies ar krustpīlīšiem

Pagājušajā gadā Čapajeva vārdā nosauktais kolchozs ir gājis lieliem soļiem uz priekšu sabiedriskās saimniecības attīstībā. Pieauguši kolchoza kopējie ienākumi, paaugstinājusies laukkopības un lopkopības produkcija uz 100 ha zemes, pieaugusi arī kolchoznieku izstrādes dienas vērtība.

Darba aktivitātes pieaugumu kolchoznieku vidū ievērojami pacēla PSKP CK un PSRS Ministru Padomes janvara aicinājums. Atsaucoties šim aicinājumam un apspriežot savas saimnieciskās iespējas, kolchoznieki uzņēmās jaunas saistības 1957. gadam.

Saistības ir augstas, tomēr tās izpildāmas, galveno uz-

manību veltot barības bāzes nostiprināšanai. Graudaugu kultūru ražas šogad te pacels par 4,3 centneriem, katrai govij sagatavos ne mazāk kā 10 tonnas sulīgās lopbarības un uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes dos 225 cnt piena — par 45 centneriem vairāk kā 1956. gadā. Cūkgaļas ražošanu palielinās par 24 cnt un uz 100 ha aramzemes dos 50 cnt.

Čapajeva vārdā nosauktā kolchoza kolchoznieki uz socialistisko sacensību 1957. saimniecības gadam izsauca mūsu kaļiņi — Krustpīlīša rajona Ļeņina vārdā nosauktā kolchoza kolchozniekus.

A. Krūmiņa

PĀRSKATS

par piena ieguvu rajona kolchozos (pēc CSP ziņām)

Kolchoza nosaukums	Pilna kopieguve, no 1956. g. 1. X līdz 1957. g. 1. X, III procentos pret 1956. gadu	No 1. X 1956. g. līdz 1. III 1957. g.	1957. gada februārī	Izslaukts no vienas barības govs kg	
				Vairāk + vai mazāk — salīdzinājumā ar 1956. g.	piecos mēnešos
Latgales zieds	158	241	19	+50	—1
Staļina v. n.	141	503	58	+168	+23
Kaļiņina v. n.	140	217	14	+56	+2
Zelta vārpa	133	434	56	+103	+8
Brīvais zemnieks	131	434	56	+122	+28
Nākotne	131	725	89	—135	—37
Sarkanais karogs	129	243	24	+52	+12
Molotova v. n.	127	228	27	—36	—5
1. Maijs	123	309	29	+16	+10
Oškalna v. n.	120	303	45	+65	+12
Draudzīgais maijs	109	168	10	—23	—7
Čapajeva v. n.	108	256	20	+23	—8
Maļenkova v. n.	107	278	46	+44	+19
Uzvara	103	352	55	+28	+10
Čiņa	99	205	33	+21	+12
Padomju Latvija	98	178	21	—4	+6
Darbs	94	334	39	—29	+2
Ziedošā vārpa	94	246	23	—35	—12
Molodaja gvardija	93	260	21	—11	—9
Vorošilova v. n.	93	199	41	—2	+13
Strauts	86	262	30	—25	—5
Ļeņina v. n.	84	261	39	—45	—1
Dzimtene	77	197	15	—72	—12
Darba tauta	67	154	10	—55	—16

Skolu dzīve

Vecāki kļūst tuvāki skolai

Līvānu 1. vidusskolā izveidojušās daudzas skaistas tradīcijas, piemēram, pirmā diena skolā, pēdējais zvans, dažādu svētku atzīmēšana, svinīga uzņemšana pionieros un komjauniešos.

8. martā mūsu skolā notika Starptautiskajai sievietei dienai veltīts vakars, kurā bija ieradušies daudzu skolēnu vecāki. Referatu vērtīgu sievietēm nolasīja skolotāja Rudzāte. Viņa atzīmēja, cik daudz mūsu zemē sievietes veic varoņdarbus gan rūpnīcās, gan kolchozos, kā arī kultūras, mākslas un sporta nozarēs. Ļoti daudz piemēru tika minēti no mūsu rajona, kur sievietes veic savus pienākumus ar vislielāko atbildības sajūtu. Sevišķa vieta referatā bija ierādīta sievietei — mātei, kas ir neaizstājama bērnu audzināšanā.

Pēc referata vecāki noklausījās bērnu vēstules, kas vel-

tītas viņu māmiņām, kā arī pateicības vēstuli no skolas pedagogu kolektīva mātēm par rūpīgu bērnu audzināšanu mājās un aktīvu sadarbību audzināšanas jautājumos ar skolu. Labi skolēni mācībās un izpalīdzīgi visos pasākumos ir Anna Stikāne, Zigrīda Kalniņa, Ilze Cēzare, Silvija Rasa, Elvīra Ģeka, Zēnija Strode, Zigrīda Kapteinis, Marina Avika, Lucija Pilupa, Natalija Kreiša, Jānis Terentjevs, Valija Briška, Veneranda Pudāne, Ilga Ormane, Ausma Zvaigzne, Valija Grāvere, Leontina Kļavinska, Valija Silava un daudzi citi. Par labu bērnu audzināšanu pateicība tika izteikta 76 mātēm.

Pēc svinīgās daļas sekoja bērnu sagatavotie priekšnesumi, lielākoties 1. — 7. klašu skolēnu izpildījumā.

Skola bija rūpējusies arī par izstādes sarīkošanu. Plašajā klases telpā bija izstādīti da-

žādi eksponāti. Te mātes ar lielu interesi apskatīja čuklo roku pulciņa darbu, ko vada skolotāja Jaudzema un Pin-kulis. Jāatzīmē, ka šā pulciņa pagatavotie eksponāti bija visinteresantākie — glītas kastītes, groziņi, sedziņas un citi. Glītus izšuvumus ir veikušas skolnieces no 5. — 7. klasei skolotājas A. Rudzītes un L. Kalinkas vadībā. Izstādē bija redzamas arī skolēnu burtnīcas, pionieru dienas grāmatas u. c.

Pēc kopīgā vecāku un pedagogu vakara vecāki šķīrās no skolas ar vēlēšanos, lai tādu vakaru būtu vairāk. Tādiem vakariem liela audzināšanas nozīme, jo tie tuvina vecākus skolai, vecāki iepazīstas ar skolas un vecāku vienotajām prasībām audzināšanas jautājumos. Jāvēlas, lai nākošajā mācību gadā šai pašā dienā varētu pateicību izteikt vēl vairāk mātēm.

V. Grižāne

Ievērot ugunsdrošības noteikumus kaltēs

Pārbaudot mūsu rajona kolchozos saimnieciskās kaltes konstatēts, ka to iekārta neatbilst ugunsdrošības noteikumiem un darbs tajās apdraud kolchozu saimnieciskās ēkas un kaltējamo produkciju. Līdz šim pielietotā kaltēšana pēc sentēvu parauga rījās vairs neatbilst mūsdienu augošajām prasībām. Tagad jau nobriedis jautājums atteikties no produkcijas (linu, graudu) kaltēšanas ar atklātu uguni (krāsnīm), to nomainot ar tvaika kaltējamo iekārtu.

Čapajeva vārdā nosauktajā kolchozā linus jau kaltē ar tvaiku. Te tvaiku dod parastais barības sutinātāja tvaika ražotājs, no kura karsto tvaiku pa caurulēm noveda kaltē, uz šīm metala caurulēm liek virsū linus kaltēšanai. Šāda tvaika kaltes iekārta nav dārga, jo neprasa speciālas celtnes. Šim nolūkam var izmantot jebkuru rījas ēku, izmetot no tās vec-laiku krāsni. Tomēr ierīkojot kalti ar barības sutinātāja tvaika ražotāju, dūmi no viņa jālaiž caur divām vai trim siltuma mūra ejām, kuras mūrētas no ķieģeļiem, tāpat arī dūmvadam jābūt celtam no ķieģeļiem, jo reizē ar dūmiem no dūmvada var izplūst arī dzirksteles.

Mūsu rajona kolchozi galvenos naudas ienākumus ieņem no liniem, tomēr ļoti maz līdzekļu tiek izlietots, lai linu kaltes, linu produkciju nodrošinātu tālākā to apstrādē un glabāšanā pret ugunsgrēkiem.

Lūk, piemēri. Kolchozā „Ziedošā vārpa“ linu kaltes vajadzēja pārbūvēt par jaunu. To neizdarīja, bet tikai mazliet paremontēja. Pie tās lietošanas izcēlās ugunsgrēks un sadega kalte ar visiem līnēm. Šajā pat kolchozā strādā Līvānu MTS agregāts, kuru naktī no 13. uz 14. februāri neviens neapsargāja. Ļeņina vārdā nosauktajā kolchozā linus kaltē rījās, kur ik katru brīdi var izcelties ugunsgrēks no lietošanai nederīgām krāsnīm. Jāizsaka arī pārmetums Līvānu MTS vadībai. No 5 pārbaudītiem linu agregātiem nevienam no tur strādājošiem traktoriem izstrādāto gāzu izpūtējas caurules nav nodrošinātas ar dzirksteļu slāpētājiem. Līvānu linu pieņemšanas punkta teritorijā atļauj smēķēt. Te vadītājs b. Kornijenko pat nemaz nav parūpējies par attiecīgu uzrakstu „Smēķēt aizliegts“ uzlikšanu redzamās vietās.

Visiem automašīnu šoferiem, kas pārvadā linu produkciju, automašīnas pie linu kaudzēm jānovieto tā, lai izpūtējas caurules būtu kaudžu pretējā pusē. Kolchozniekiem un strādniekiem, kas nodarbināti pie linu apstrādes, smēķēšana jāatļauj tikai stingri noteiktās vietās, regulāri jāattīra darba vietas no linu spalpiem un citiem atkritumiem.

Visiem jāatceras, ka lini mūsu bagātība, tie jāglabā un jāsaņem no uguns.

P. Kašajevs,
Līvānu rajona BUB inspektors

Mums raksta

Slikti ar pasta piegādi

Lauksaimniecības artelis „Latgales zieds“ nebūt nav pieskaitāms pie mazajiem. Kolchozā ir četras brigades un tas aizstiepjas tuvu pie desmit kilometru garumā. Taču šo arteli apkalpo tikai viena pastniece Veronika Bulmeistere. Dabiski, ka cilvēks ik dienas nevar sistemātiski

pienest vēstules un avīzes katrā kolchoznieka sētā, pie tam nopelnot tikai 20 izstrādes dienas mēnesī. Tāpēc vēstules un avīzes lielākā kolchoznieku daļa saņem caur laipnām rokām vai kolchoza kantorī.

Kolchoznieki

Kulturas dzīve

Kad ciema vadītājus neinteresē kultūras pasākumi

Jaunatnes festivalam veltītai pašdarbības skatē Rudzētu ciema jaunieši gatavojās ar aizrautību.

Tā arī notika šā gada 3. martā. Skatē piedalījās Ļeņina vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa un kolchoza „Padomju Latvija“ pašdarbības kolektīvi. Daudz pūļu un darba bija vēlējies Ļeņina vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa pašdarbības kolektīvs, iestudējot H. Jakobi viencēlienu „Rumulēšanās“. Tiesa, uzvedumā bija redzami daži trūkumi. Galvenokārt režisora darba trūkums, tādēļ iestudējumā bija daži neizdevušies tēli.

Uz rajona skati komisija izvirzīja lauksaimniecības arteļa „Padomju Latvija“ pašdarbības kolektīvu, kurš iestudējis O. Reichmaņa viencēlienu „Dīvainais precinieks“.

Uzvedums bija izdevies labs, bet tikai nedaudz jāpiestrādā Gusta un Ģirta lomu tēlotājiem.

Skatē kā vienmēr, tā arī šoreiz nepiedalījās lauksaimniecības arteļa „Molodaja gvardija“ pašdarbības kolektīvs. Te redzams, cik uzmanības mākslinieciskajai pašdarbībai veltī šā kolchoza komjaunatnes un partijas pirmorganizācijas.

Tagad jāpalūko, ko darija mūsu vadītāji, lai festivalam veltītā skate notiktu. Skate divreiz tika izsludināta un atcelta. Pēdīgi to saskaņoja izvest 3. martā, pulksten 18.00. Žūrijas komisijas pārstāvjiem vajadzēja ierasties arī no rajona.

Veselas četras stundas gaidījām, bet velti, pārstāvji bija kaut kur aizķērušies. Mū-

su ciemā ir divi klubu vadītāji bb. P. Anspoks un A. Klauža. Tie bija pārslogoti ar savu pienākumu pildīšanu un aļiņas par skati bija uzliktas tikai 3. marta pēcpusdienā un tāpēc nav brīnums, ka skati apmeklēja tikai 40 personas.

Mūsu ciema un kolchozu vadītāji ņem piemēru no priekšniecības un skatē nebija ieradušies ne ciema padomes vadītāji, ne kolchozu priekšsēdētāji. Visu ciema priekšniecību kulturalie pasākumi neinteresē. Viņi uz to raugās, kā uz nevajadzīgu lietu. Tas redzams no viņu nostājas.

Pašdarbnieku vārdā

A. Brūvers,
kolchoza „Padomju Latvija“
komjaunatnes
pirmorganizācijas sekretārs

STARPTAUTISKAIS APSKATS
Amerikaņu diplomātijas bīstamā spēle

Visa pasaule redz bīstamo spēli, ko pēdējā laikā sākusi Savienotās Valstis jautājumā par Izraēlas karaspēka izvešanu no Egiptes teritorijas. Jau pagājušā gada novembra sākumā Apvienoto Nāciju Organizācija pieprasīja nekavējoties un bez ierunām izvest agresoru karaspēku no Egiptes. Kopš tā laika pagājuši vairāk nekā 4 mēneši. ANO Ģenerālā Asambleja pieņēmusi vēl piecas rezolūcijas, apstiprinot savu prasību. Taču Izraēla ietilpīgi ignorējusi visus šos lēmumus, neizvedot savu karaspēku no Gazas rajona un joprojām okupējot Akabas līci Sarkanajā jūrā.

Ir pilnīgi skaidrs, ka Izraēla šajā gadījumā nav rīkojusies patstāvīgi. Izraēla nebūtu varējusi tā rīkoties, ja to neatbalstītu Amerikas Savienotās Valstis. Tas pilnīgi skaidri izpaužas tiklab ANO Ģenerālajā Asamblejā, ap-

spriežot jautājumu par Izraēlas karaspēka izvešanu no Egiptes, kā arī ASV un Izraēlas divpusīgo sarunu laikā.

Amerikaņu diplomātijā rīkojās diezgan rupji. No vienas puses, tā visādi uzsvēra Izraēlas „nepieņemamību“, uz ko tā pati bija mudinājusi, bet, no otras puses, iztēloja Savienotās Valstis par „samierinātājiem“. Šis divkosīgās nostājas iznākums bija Izraēlas ārlietu ministres Meiras un amerikāņu delegata Lodža runas Ģenerālās Asamblejas sesijā 1. martā. Meira paziņoja, ka Izraēla ir ar mieru izvest savu karaspēku no Gazas un Akabas līča rajona ar noteikumu, ka šo teritoriju „līdz tās turpmākā likteņa noteikšanai“ ieņems ANO karaspēks, bet Akabas līcis turklāt vēl tiks internacionalizēts. Lodžs „atbalstīja“ šos priekšnoteikumus, jo īstenībā tajos izpaužas amerikāņu plāni šajā rajonā. ASV grib

panākt, lai Egiptes teritorijā uz nenoteiktu laiku tiktu atstāti Apvienoto Nāciju spēki, tas ir, lai no Egiptes teritorijas tiktu atšķelti divi svarīgi rajoni — Gazas rajons un Akabas līča rajons.

4. martā runādams ANO Ģenerālās Asamblejas sēdē, Padomju Savienības pārstāvis A. Soboļevs teica, ka Izraēlas karaspēkam nekavējoties jāatstāj Egiptes teritorija bez jebkādiem priekšnoteikumiem un ka pēc tam nevienam netiek jāizved no Egiptes teritorijas arī viss ANO karaspēks. Nekādu citu lēmumu, kas ANO karaspēku Egiptē padarītu par okupācijas karaspēku, nevar uzskatīt par likumīgu. Bet ja Izraēla turpinās savu vilcināšanos taktiku, atzīmēja padomju pārstāvis, tad Apvienoto Nāciju Organizācijai enerģiski jārikojas, lai darītu galu Izraēlas agresijai.

Kā 6. martā ziņoja prese, Izraēla sākusi izvest savu karaspēku no Egiptes teritorijas.

Jauna valsts Afrikā

Apspiesto tautu nacionālās atbrīvošanās kustība guvusi vēl vienu uzvaru. 6. martā Rietumāfrikā dzima jauna valsts — Gana, kas ietilpst Britu imperijā. Šajā dienā bijušās Anglijas kolonijas Zelta Krasta iedzīvotāji pēc ilgus un neatlaidīgas cīņas ieguva politisku neatkarību. Jaunajā valstī ietilpst arī bijusī angļu alžbīdniekas teritorija Togo (otrai Togo daļai vēl joprojām tiek liegta neatkarība un to pārvalda Francija).

Savu nosaukumu jaunā valsts ieguvusi no Ganas valsts, kas šajā rajonā pastāvēja līdz XIII gadsimtam. Kolonizatori — sākumā portugāļi, vēlāk angļi — likvidēja šo seno valsti, pārvērsdami to par savu koloniju.

Tagad Ganā norauti kolonālo spaidu karogi. Pār jauno valsti plīvo nacionālie sarkani-dzelteni-zaļie karogi ar piecstaru zvaigzni vidū. Ganas teritorijas platība pārsniedz 237 tūkstošus kvadrāt-

kilometru, tātad ir apmēram vienāda ar Lielbritānijas platību. Jaunajā valstī ir apmēram 5 miljoni iedzīvotāju.

Ganas tauta sapēmusi smagu mantojumu. Vairums iedzīvotāju ir analfabeti. Ļoti trūkst ārstu, savas tehniskās intelligences. Ekonomikā valda ārzemju monopoli, lielākoties angļu sabiedrības. Taču Ganas tauta ir cieši apņēmusies iet jaunu ceļu.

Ganas valsts ārpolitika, kā norādīja tās premjerministrs Nkruma, balstīsies uz trim principiem — cieņu, mieru un draudzību. „Mēs, — viņš teica, — neiestāsimies nevienā valstu grupā vai politiskā blokā.“

Padomju tauta kvēli apsveic Ganas tautas uzvaru. N. A. Bulgariņa telegramā premjerministram Kwamem Nkrumam kungam jaunajai valstij sirsnīgi novēlēti panākumi un uzplaukums neatkarības un progresā ceļā.

V. Charkovs

Redaktore H. JEROFEJEVA